

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 39Csp/15/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117233421
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Bergerová
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2018:6117233421.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V, sudkyňou JUDr. Danielou Bergerovou, v právnej veci žalobkyne: S. A., nar XX.XX.XXXX, trvalý pobyt Z. XXXX/X, XXX XX N., zastúpenej advokátkou JUDr. Evou Priehodovou, so sídlom AK Zvolenská cesta 14, 974 05 Banská Bystrica, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, o zaplatenie 1.430,92 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 1.430,92 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.430,92 € od 26.10.2017 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku sa žaloba z a m i e t a .

III. Žalobkyni sa p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 95 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 20.09.2017, doplnenu podaním z 11.10.2017, ako upomínacie konanie - návrh na vydanie platobného rozkazu sp.zn. 1Up/276/2017, žalobkyňa žiadala, aby súd žalovaného zaviazal platobným rozkazom na zaplatenie istiny 1.430,92 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.430,92 € od 20.10.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobkyňa, prostredníctvom právnej zástupkyne, skutkovo žalobu odôvodnila tým, že dňa 15.10.2013 uzatvorili strany sporu spotrebiteľskú zmluvu, Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Žalobkyňa v zmluve vystupuje ako spotrebiteľ.

Žalovaný pri uzatváraní a plnení zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Žalovaný pred uzavretím zmluvy žalobkyni neposkytol informácie vyžadované zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch vo forme formulára Štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere, čím porušil právnu úpravu už pred uzatvorením zmluvy - rozhodnutie Ústredného inšpektorátu SOI v Bratislave SK/0125/99/2014.

V zmysle ust. čl. 6 Zmluvy, bol žalobkyni poskytnutý úver s nasledujúcou špecifikáciou: celková výška úveru 1.200 €, úrok 70%, RPMN 69,76 %, priemerná RPMN za úver 46,06%, výška mesačnej splátky 68,12 €, počet mesačných splátok 36, celková čiastka splatná spotrebiteľom 2.452,32 €, odplata za poskytnutie služby 178,60 €. V zmluve absentuje údaj o termíne konečnej splatnosti, rozdelenie splátok na istinu, úrok a iné poplatky. V zmluve pod čl. 8 uzatvorili strany Dohodu o poskytnutí služby odkladu splátok, za ktorú sa žalobkyňa zaviazala zaplatiť sumu 178,60 €.

Žalobkyňa v dobrej viere, pravidelne mesačne od uzatvorenia zmluvy splácala sumu vo výške 68,12 € a ku dňu podania predmetnej žaloby zaplatila žalovanému celkovo sumu vo výške 2.452,32 €. Žalobkyňa

plnila záväzok zo zmluvy riadne pravidelnými mesačnými splátkami, pričom istina záväzku predstavuje sumu vo výške 1.200 € a žalovaný plnenie prijímal.

V zmluve, na základe ktorej žalobkyňa plnila absentujú zákonné náležitosti spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 zákona č. 129/2010 Z.z., resp. zmluva je v rozpore s niekoľkými ustanoveniami zákona. Žalobkyňa poukázala na ustanovenia § 39, 53 ods. 4, písm. a), t) Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 1, § 9 ods. 2, písm. c), f), g), j), k), o), p), t), v), w), x), § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z..

Podľa žalobkyne zmluva neobsahuje zákonom predpísané náležitosti a obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré sú v rozpore s právnymi predpismi (absencia výšky splátok istiny, úrokov a poplatkov; neprímeraná výška úrokovej sadzby; absencia doby trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti; absencia RPMN z dôvodu nesprávneho určenia RPMN).

Predmetom Dohody je záväzok žalovaného poskytnúť žalobkyňi na jej žiadosť službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu, za čo sa žalobkyňa zaviazala v zmysle č. 8.1 Dohody zaplatiť žalovanému odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 178,60 € a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 108,24 € v prípade, ak bude žalobkyňi revolving poskytnutý.

Žalobkyňa tvrdí, že odplata za službu spočívajúca v možnosti odkladu splátok je v absolútnom rozpore s dobrými mravmi. Obdobné dohody sú považované za neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože neslúžia po materiálnej stránke spotrebiteľovi a jeho záujmom. Na základe uvedeného je dohoda uzavretá medzi veriteľom a spotrebiteľom absolútne neplatná.

Žalovaný sa prijímaním pravidelného mesačného plnenia obohatil bez právneho dôvodu a prijímaním plnenia z neplatného právneho úkonu na úkor majetku žalobkyne v celkovej výške 1.430,92 € čím naplnil znaky bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka - získanie majetkového prospechu plnením bez právneho dôvodu a z neplatného právneho úkonu.

3. Na preukázanie skutkových tvrdení žalobkyňa spolu so žalobou pripojila listinné dôkazy: Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere VS: XXXXXXXXXXXX z 15.10.2013 a Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. (č.l. 12-14, 39-41); Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere z 15.10.2013 (č.l. 16, 36); Splátkový kalendár z 15.10.2013 (č.l. 17, 38); Výpis z obchodného registra žalovaného (č.l. 20-22); výpisom z účtu žalobkyne (č.l. 34-35, 50-53).

4. Na návrh žalobkyne Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 19.10.2017 platobný rozkaz č.k. 1Up/276/2017 - 55, voči ktorému žalovaný podal odpor (č.l. 62, 68), ktorý zdôvodnil tým, že nie je pravdou, že pred uzavretím zmluvy žalobkyňi neboli poskytnuté informácie - formulár Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere a rovnako popiera tvrdenie o neplatnosti dohody o poskytnutí služby. Pred uzavretím zmluvy o revolvingovom úvere, žalovaný odovzdal a žalobkyňa prevzala a súčasne svojim podpisom potvrdila prevzatie Štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere. Žalobkyňa disponuje ako zmluvou tak aj uvedeným dokumentom, o ktorom tvrdí, že ho neprevzala. Žalovaný neporušil žiadne právo žalobkyne na informácie.

Žalovaný popiera tvrdenie žalobkyne, že zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splácania (§ 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z.). Uvádžanie spôsobu započítania zákonná úprava vyžaduje len v prípade, ak je spotrebiteľský úver úročený viacerými úrokovými sadzbami (§ 9 ods. 2, písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z.). Tvrdenie žalobkyne podľa žalovaného s poukazom na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, a článok 22 Smernice 2008/48/ES, nemá oporu v právnom predpise. Skutočnosť, že tvrdenia žalobkyne o rozčleňovaní splátky sú nedôvodné a nesprávne potvrdzuje aj to, že na základe novely zákona č. 129/2010 Z.z. v § 9 ods. 2 písm. i) sa slová „a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahradzujú slovami „frekvenciu splátok a“.

Žalovaný popiera, že zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2, písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. Zmluva obsahuje zákonom vyžadovanú výšku splátky (68,12 €), termín splatnosti splátky (ku ktorému dňu sa platí - uvedené v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ako aj v splátkovom kalendári, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy) a počet splátok (36 splátok), teda aj náležitosť podľa § 9 ods. 2, písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z.. Nad rámec toho zmluva obsahuje aj dátum splatnosti prvej splátky (v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktoré tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy).

Žalovaný popiera tvrdenia, že zmluva neobsahuje ani údaj o dobe trvania a termíne konečnej splatnosti. Z ustanovenia článku 9, ods. 9.1 zmluvných dojednaní vyplýva, že zmluva o revolvingovom úvere je

uzavretá na dobu neurčitú s tým, že revolving sa uskutoční za podmienok stanovených touto zmluvou o revolvingovom úvere.

Žalovaný popiera aj tvrdenie žalobkyne o nesprávne vypočítanej RPMN, nakoľko do vzorca výpočtu nezarátal odplatu za dohodu o poskytnutí služby (odplata, ktorá má predstavovať neprijateľnú zmluvnú podmienku). Dohoda o poskytovaní služieb bola uzavretá dobrovoľne a nebola podmienkou na získanie úveru, preto sa nemohla zahrnúť do výpočtu RPMN pre úver (§ 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z.). Dohoda o poskytovaní služieb bola voliteľná. Na základe uvedeného žalovaný tvrdil, že dohoda o poskytnutí služby je individuálnym dojednaním v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka a po právnej stránke je vylúčený záver o jej neprijateľnosti. Predmetná odplata je cenou plnenia a ani v zmysle výslovného znenia smernice Rady 93/13/EHS v článku 4 odsek 2 ani dojednanie o nej nie je neprijateľnou podmienkou. Žalobkyňa okrem toho v žalobe ani neuvádza, v čom má spočívať dôvod neplatnosti a v čom má spočívať neprijateľnosť poplatkov a nespochybňuje, že sa s dohodou oboznámila a uzavrela ju dobrovoľne. Žalovaný má za to, že tvrdenie žalobkyne je nepreskúmateľné.

Žalovaný v odpore popiera aj tvrdenia, že v zmluve absentujú obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.. Zmluvné dojednania netvorili samostatný dokument, ale boli súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere aj z technického vyhotovenia zmluvy. Ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú bol spotrebiteľ povinný zaplatiť - uvedená v bode 6. Zmluvy bola vypočítaná podľa prílohy č. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

Žalovaný popiera tvrdenie o úmyselnom bezdôvodnom obohatení. Spôsob a postup pri výpočte RPMN, ako aj dodržiavanie všetkých náležitostí zmluvy o revolvingovom úvere bola opakovane overovaná kontrolami Slovenskej obchodnej inšpekcie a ako dôkaz uviedol záznam z kontroly zo dňa 31.05.2011. Žalovaný súčasne v odpore vzniesol námietku premlčania žalovaného nároku, a to v časti 477,24 €.

Žalovaný má za to, že nárok žalobkyne neexistuje, jeho existenciu žalobkyňa nepreukázala. Žalobu žiadal v celom rozsahu zamietnuť.

5. Na preukázanie svojej procesnej obrany založil do spisu listinné dôkazy a to: Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere z 15.10.2013, Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. (č.l. 78-80); Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere z 15.10.2013 (č.l. 80); inšpekčný záznam Inšpektorátu SOI v Bratislave z 31.05.2011 (č.l. 75-76); Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere z 14.10.2013 (č.l. 77-78).

6. Žaloba bola postúpená Okresnému súdu Bratislava V dňa 27.12.2017.

7. Súd vykonal na pojednávaní v súlade s § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), v neprítomnosti žalobkyne a právnej zástupkyne žalobkyne, dokazovanie vypočítaním právneho zástupcu žalovaného, listinnými dôkazmi založenými stranami sporu do spisu ako aj ostatným spisovým materiálom vzťahujúcim sa na vec, predovšetkým výpočtom RPMN, prehľadom platieb žalobkyne predloženom súdu na pojednávaní žalovaným, rozsudkom Krajského súdu Trnava č.k. 11Co 55/2016, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Skalica č.k. 2C 214/2014-91 zo dňa 30.11.2015 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 2C 214/2014-102 z 30.11.2015 v časti o určení neprijateľnej zmluvnej podmienky v časti bodu 8 zmluvy a neplatnosti zmluvnej podmienky týkajúcej sa úrokovej sadzby úveru vo výške 70,01%, Uzneseniami Najvyššieho súdu SR č.k. 3 Cdo 56/2018 zo 17.04.2018 a 3 Cdo 146/2017 z 22.02.2018 týkajúcich sa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z..

8. Žalovaný na pojednávaní, prostredníctvom právneho zástupcu trval na procesnej obrane uvedenej v odpore proti platobnému rozkazu dňa 07.11.2017 (č.l. 65) ako aj na v časti III. odporu vznesenej námietke premlčania nároku v časti sumy 477,24 €, nakoľko táto suma bola uhradená viac ako dva roky pred podaním žaloby na súd, pričom lehota na uplatnenie žalobkyňou tvrdeného nároku bola dvojročná.

Žalobkyňa k vznesenej námietke premlčania uviedla, že namieta tvrdenie žalovaného o aplikácii subjektívnej dvojročnej premlčacej doby, nakoľko žalobkyňa sa o skutočnosti, že došlo k bezdôvodnému obohateniu, resp. kto sa na jej úkor obohatil, dozvedela až v rámci konzultácie so svojim právnym zástupcom v predmetnej veci. Ak by si bola žalobkyňa, už v čase splatnosti jednotlivých splátok vedomá, skutočnosti, že každý mesiac prevádza na účet žalovaného splátku, ktorá predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, splátky by prestala hradiť, alebo by sa pokúsila iným spôsobom dohodnúť ukončenie predmetného úverového vzťahu tak, aby k bezdôvodnému obohateniu nedošlo. Žalobkyňa však riadne splatila všetky splátky predmetného úveru, poslednú splatila 19.10.2016. Návrh na vydanie bezdôvodného obohatenia bol súdu zaslaný 19.09.2017 (doručené súdu 20.09.2017).

Subjektívna ako aj objektívna premlčacia doba začala následne spočívať dňom doručenia žalobného návrhu na súd. Z ustanovenia § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka je teda zrejmé, že žalobcová námietka premlčania je v celom rozsahu nedôvodná, bez opory v právnom poriadku SR.

9. Predmetom žaloby je na základe určenia fikcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru (§ 11 ods. 1 ZSÚ) z dôvodu porušenia zákonom stanovených povinností žalovaného, ako poskytovateľa úverov pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 Občianskeho zákonníka.

10. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v platnom znení (ďalej len ZSÚ) - (4) Spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

11. Podľa § 11 ods. 1 ZSÚ v platnom znení - Dôsledky porušenia povinností - (1) Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2, písm. d), e), g) až i), l) a p),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) a § 10 ods. 1 písm.

b) a c) alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,

f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,

g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

12. Zo žiadosti/zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru súd zistil, že žalobkyňa požiadala na formulári žalovaného o poskytnutie revolvingového úveru dňa 14.10.2013. Žiadosť/Zmluva bola podpísaná žalovaným ako poskytovateľom úverov/podnikateľom dňa 15.10.2013. V zmysle bodu 13. Žiadosti/zmluvy - „riadnym vyplnením a následným podpisom tejto Žiadosti/Zmluvy všetkými zúčastnenými stranami uzavrel veriteľ s dlžníkom Zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania (na zadnej strane tejto Žiadosti/Zmluvy.“ ...

Riadne podpísanú kópiu zmluvy oboma zmluvnými stranami spolu so Zmluvnými dojednaniami Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. ako dôkaz predložila žalobkyňa, rovnako ako aj kópiu Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere číslo 8100061348 zo dňa 15.10.2013 a splátkový kalendár zo dňa 15.10.2013.

Žalobkyňa v žiadosti požiadala žalovaného o poskytnutie revolvingového úveru (úverový limit) vo výške 1.200 € (bod 5. žiadosti „údaje o požadovanom revolvingovom úvere v EUR) so splatnosťou úveru (počet splátok): 36, mesačná splátka úveru (vrátane úrokov) bola stanovená na 68,12 € a celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) bola vyčíslená v sume 2.452,32 €. Predpokladaná RPMN za úver 70%, ročná úroková sadzba úveru 70%, pri priemernej RPMN za úver 46,06 % a požadovaný revolving 686,65 €, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu) bol vyčíslený v sume 1.634,88 €. Predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 60,27% a ročná úroková sadzba revolvingu 68,44%.

13. Žalovaný v bode 6. Zmluvy: „Údaje o schválenom revolvingovom úvere v EUR“, schválil žiadosť žalobkyne a zaviazal sa poskytnúť jej úver - úverový limit 1.200 € zhodne s bodom 5. žiadosti, pričom výšku RPMN ku dňu uzavretia zmluvy, schválenia žiadosti vyčísliť vo výške 69,76% pri ročnej úrokovej sadzbe 70% a priemernej RPMN 46,06%. Rovnako schválil poskytnutie čiastky revolvingu vo výške 686,65 € s predpokladanou RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 56,08 % pri ročnej úrokovej sadzbe 68,44%. Ročná úroková sadzba úrokov z omeškania bola žalovaným uvedená vo výške 5,5%.

14. Žiadosť/Zmluva v bode 8 obsahuje „Dohodu o poskytnutí služby“ uzavretej podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, spočívajúcej v tom, že na žiadosť dlžníka veriteľ mu poskytne možnosť odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok.

15. Oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi z 15.10.2013 - boli žalovaným potvrdené a doplnené údaje Žiadosti/Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX v časti schválenej výšky úveru, uvedená splatnosť prvej splátky 16.11.2013 a poslednej splátky 16.10.2016, so splatnosťou splátok mesačne ku 16. dňu kalendárneho mesiaca, RPMN úveru 69,76 % pri úrokovej sadzbe 70%. Schválená výška revolvingu na rozdiel od žiadosti/zmluvy je uvedená 794,89 € a RPMN po vykonaní revolvingu (predpokladaná) 56,08% pri úrokovej sadzbe 68,44%.

16. Žalobkyni na účet dňa 16.10.2013 žalovaný poukázal sumu úverového limitu - úveru len vo výške 1.021,40 € po odpočítaní poplatku vo výške 178,60 € za službu podľa bodu 8.1. písm. a) žiadosti/zmluvy. Žalobkyňa počnúc 11/2013 do 10/2016 podľa výpisu z účtu uhrádzala mesačné splátky úveru v dohodnutej výške 68,12 € (36 splátok v celkovej sume 2.452,32 €). Úhrada sumy 2.452,32 € na účet žalovaného je preukázaná výpismi z účtu žalobkyne, ako aj prehľadom splátok žalovaného a v konaní nebola sporná.

17. Zo žiadosti/zmluvy o revolvingovom úvere, ako aj z oznámenia o schválení spotrebiteľského úveru a splátkového kalendára je preukázané, že žalobkyni bol poskytnutý spotrebiteľský splátkový úver na dobu určitú a nie revolvingový úver na dobu neurčitú ako tvrdil žalovaný. Súd vypočítal RPMN spotrebiteľského úveru podľa údajov zo zmluvy pri výške úveru 1.200 € a pravidelných mesačných splátkach vo výške 68,12 € po dobu 36 mesiacov vo výške 70%. Pri reálne poskytnutom úvere žalovaným vo výške 1.021,40 € predstavuje RPMN 96,49%. Žalovaný v zmluve v bode 6. „údaje o schválenom revolvingovom úvere“ uviedol nesprávny údaj RPMN pri spotrebiteľskom úvere 1.200 € a ročnej úrokovej sadzbe 70% vo výške 69,76 € v neprospech spotrebiteľa, čo má za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bezpoplatkový. Nesprávnosť výšky RPMN je zjavná vzhľadom na skutočnosť, že ak je v zmluve stanovená úroková sadzba 70%, musí byť aj výška RPMN minimálne vo výške ročnej úrokovej sadzby, t.j. 70%.

18. Podľa § 11 ods. 1, písm. d) ZSÚ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (od 10.06.2013 do 30.04.2014) - Dôsledky porušenia povinností (1) Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

19. Súd podrobil zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru súdnej kontrole. Zmluvné podmienky predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere posudzoval podľa právnej úpravy v rozhodnej dobe vzniku zmluvného vzťahu a to podľa ustanovení zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ObchZ) - o úvere, zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ustanovení zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa podľa Smernice Rady 2008/48/ES z 23.04.2008 a podľa všeobecných ustanovení zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník a ustanovení o spotrebiteľských zmluvách.

20. Z výsledkov vykonaného dokazovania je jednoznačne preukázané, že z dojednanej výšky úveru 1.200 € žalovaný žalobkyni reálne poskytol iba sumu 1.021,40 €, nakoľko sumu 178,60 € si ako poplatok uvedený v bode 8.1 písm. a) zmluvy započítal na poskytnutú sumu úveru.

21. Dohoda o poskytnutí služby uvedená v bode 8. Zmluvy, bola už súdmi prejednaná ako nekalá praktika a ako neplatná zmluvná podmienka z dôvodov, že pokiaľ i dohoda o poskytnutí služby bola zakomponovaná na tej istej listine ako samotná úverová zmluva, ešte neznamená, že ide o individuálne dojednanú súčasť zmluvy. Napokon žalobkyňa možnosť odložiť tri splátky podľa uvedenej dohody o poskytnutí služby, ani nevyužila a žalovaný jej pri podpise zmluvy nedal žiadne vysvetlenie k predmetnej dohode. Za nekalú obchodnú praktiku žalovaného je možné považovať absenciu možnosti vrátenia či započítania odplaty pre nevyužitie predmetnej služby. Pritom nebolo možné predmetnú službu ani započítať do poskytnutého úveru, nakoľko o poskytnutie takejto služby žalobkyňa nepožiadala ani v čase poskytnutia úveru a ani nebolo zrejmé, či žalobkyňa takúto službu reálne využije. Dohodu o poskytnutí služby je potrebné považovať za neplatný právny úkon, za nekalú praktiku žalovaného, na podklade čoho je potom nutné konštatovať, že ročná percentuálna miera nákladov ustálená žalovaným (bez ohľadu na

jej správny výpočet) vo výške 69,76% je uvedená v nesprávnej výške, čo v zmysle zákona znamená, ako keby uvedená v zmluve ani nebola. Žalobkyňa o odklad splátok platne nikdy nepožiadala, túto službu nikdy reálne nevyužila. Možno konštatovať, že žalovaný si tak uplatnil poplatok za poskytnutie služby, ktorú nikdy reálne neposkytol. RPMN pri výške reálne poskytnutého úveru v sume 1.021,40 € predstavuje 96,49%.

22. Dohodu v bode 8 zmluvy je preto možné považovať ako celok za neprijateľnú podmienku v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko je koncipovaná tak, že spotrebiteľovi za zaplatený poplatok nie je poskytnutá služba, pričom prostredníctvom poplatku za odklad splátok dochádza iba k účelovému zníženiu poskytnutej úverovej sumy s ponechaním rovnakého počtu splátok, čo v konečnom dôsledku vedie k nesprávne uvedenej RPMN. Splátky bolo totiž potrebné rozpočítať iba na výšku reálne poskytnutého úveru a odplatu za poskytnutie služby ako samostatný náklad spotrebiteľa. Okrem toho odplata za poskytnutie služby vo výške 178,60 € bola neprimerane vysoká, rovnajúca 2,6 násobku mesačnej splátky (68,12 €). Zmluvné dojednanie, ktoré oprávňuje veriteľa na takúto neprimerane vysokú zmluvnú odmenu, resp. odplatu za poskytnutie služby, automatické započítanie tejto odplaty s pohľadávkou dlžníka na vyplatenie schválených úverových prostriedkov je možné považovať za dojednanie neprijateľné, v rozpore s dobrými mravmi a absolútne neplatné v zmysle § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník.

Okrem toho zakomponovaním uvedenej dohody do vopred predtlačenej formulára zmluvy pripraveného veriteľom si dlžník - spotrebiteľ nepochybne zhoršil svoje zmluvné postavenie, vzdal sa práva na vyplatenie celej dojednanej sumy úverových prostriedkov, formou vopred vyplatenej odmeny za službu, ktorú ani nemusel využiť. Je nezlučiteľné s dobrými mravmi, aby dlžník platil nejaký poplatok (v tomto prípade zjavne neprimeraný) za to, že ak v budúcnosti možno požiadala o odklad splátok, bude mu to veriteľom umožnené. Podľa názoru súdu sa platbou tohto poplatku, splatného s čerpaním úveru, vzdal žalobca finančných prostriedkov v prospech veriteľa bez toho, aby dostal vzájomné protiplnenie, keď už pri uzatvorení tejto Dohody zaplatil poplatok netušiac, či vôbec v budúcnosti bude žiadať o odklad nejakej splátky.

Takéto konanie veriteľa súdy už v minulosti hodnotili ako nekalú obchodnú prax a preto zmluvné podmienky uvedené v bode 8.1 zmluvy a v bode 8.4 zmluvy veta prvá vyhlásili za neplatné (napr. Rozsudok Krajského súdu Žilina 11Co 8/2017 zo 14.03.2017).

23. Podľa § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len OZ) - Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

24. Vo formulárovej zmluve bola úroková sadzba dohodnutá vo výške 70 % ročne.

25. Podľa § 53 ods. 6 OZ - (6) Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

26. Podľa § 658 ods. 1 OZ - (1) Pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

27. Ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka stanovuje, že odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov nesmie podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri spotrebiteľských zmluvách je potrebné v tejto súvislosti prihliadať na kategóriu dobrých mravov. Vo všeobecnosti možno hovoriť o pravidlách morálneho charakteru, všeobecne platných v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť a ohľaduplnosť ako aj vzájomné rešpektovanie. Konanie priečiace sa dobrým mravom je preto dôvodom neplatnosti právneho úkonu podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

28. Zmluva uzavretá medzi stranami dňa 15.10.2013 je typickou štandardnou formulárovou listinou, pričom z formy a obsahu zmluvy je zrejmé, že text zmluvy bol žalovaným vopred pripravený za účelom jeho použitia vo viacerých prípadoch a jej obsah žalobkyňa ako spotrebiteľ nemala možnosť podstatným spôsobom ovplyvniť, preto na jednotlivé zmluvné dojednania treba nazerať ako na ustanovenia, ktorých obsah nebol individuálne dojednaný v zmysle ustanovenia § 53 Občianskeho zákonníka, keďže žalovaný ako dodávateľ nepreukázal opak.

29. Pri dojednávaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke, „uspokojí“ bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke a dohodu o úrokoch z tejto pôžičky často práve z dôvodu svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek (rozhodnutie NS SR sp.zn. 5Cdo/26/2011).

30. Podľa Národnej banky Slovenska, priemerná ročná úroková sadzba obdobných spotrebiteľských úverov poskytnutých v 10/2013 na obdobie od 1 do 5 rokov bola 12,96 %. V prejednávanej veci úroková sadzba vo výške 70 % prekračuje priemernú úrokovú sadzbu viac ako 5 násobne. Je preto nepochybne v rozpore s dobrými mravmi, a preto zmluvné dojednanie týkajúce sa úrokovej sadzby súd posúdil ako neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

31. Na základe zisteného skutkového stavu a právneho posúdenia o tom, že zmluvné podmienky, dojednanie o výške úrokovej sadzby je pre rozpor s dobrými mravmi neplatné, t.j. ako by v zmluve úroková sadzba uvedená nebola a s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b) ZSÚ, úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

32. Súd poukazuje v súvislosti s v zmluvách uvedenou výškou úrokovej sadzby a poplatku za odklad splátok na Rozsudok Okresného súdu Skalica zo dňa 29.10.2015, č.k. 2C/214-102 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trnava č.k. 11Co 55/2016 zo dňa 28.09.2016, ktorým súd určil, ako neprijateľné zmluvné podmienky uvedené v obdobnej zmluve o revolvingovom úvere, rovnakého veriteľa a v rovnakom období, v bode 6/ tejto zmluvy: „Ročná úroková sadzba úveru (%) : 70,01“ je neplatná, zmluvná podmienka uvedená v zmluve o revolvingovom úvere č. XXXX v bode 6/ tejto zmluvy v znení : „RPMN za úver (%) : 65,96,“ je neplatná, zmluvná podmienka uvedená v zmluve o revolvingovom úvere č. XXXX v bode 8.1 tejto zmluvy obsahujúca poplatok 367,49 eur za odklad max 3 splátok úveru,“ je neplatná, zmluvná podmienka uvedená v zmluve o revolvingovom úvere č. XXXX v bode 8.4 veta prvá tejto zmluvy obsahujúca text : „Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru je splatná dňom uzavretia tejto Dohody o poskytnutí služby,“ je neplatná, zmluvná podmienka uvedená v zmluve o revolvingovom úvere č. XXXX v bode 8.4 veta druhá tejto zmluvy obsahujúca text: „Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. a) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty), a to ku dňu poskytnutia úveru Dlžníkovi podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy“ je neplatná.

33. Podľa § 53a ods. 1 OZ - (1) Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa

34. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 10 OZ - (1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. (2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa

pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. (3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. (10) Neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

35. Podľa § 11 ods 1, písm. b), d) ZSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy - Dôsledky porušenia povinností - (1) Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak ... b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), ... alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

36. Žalobkyňa v žalobe tvrdila, že žalovaný pred uzavretím zmluvy žalobkyni neposkytol informácie vyžadované zákonom č. 129/2010 Z.z. vo forme formulára Štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere, čím porušil právnu úpravu už pred uzatvorením zmluvy. Žalovaný v procesnej obrane preukázal kópiou formulára „Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere“, podpísaného žalobkyňou (č.l. 77-78), že pred uzavretím zmluvy o revolvingovom úvere jej odovzdal informácie vyžadované zákonom vo forme formuláru „Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere“.

37. Žalobkyňa v žalobe namietala, že v zmluve absentovali zákonné náležitosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. k) ZSÚ), rozdelenie splátok na istinu, úrok a iné poplatky. Súd sa stotožnil s procesnou obranou žalovaného (bod 4 odôvodnenia rozsudku), že tvrdenie žalobkyne s poukazom na rozhodnutie súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 a článok 22 Smernice 2008/48/ES, nemá oporu v právnom predpise. Súčasne podľa „Splátkového kalendára“ zo dňa 15.10.2013 predloženého samotnou žalobkyňou (č.l. 17) súd zistil, že všetky splátky úveru vo výške 68,12 € mesačne boli rozdelené konštantne na splátku úroku vo výške 34,79 € a splátku istiny vo výške 33,33 €. Zmluva obsahovala výšku splátky a počet splátok. V oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi a v splátkovom kalendári, ktoré tvorili neoddeliteľnú súčasť zmluvy boli uvedené náležitosti ust. § 9 ods. 2, písm. k) ZSÚ a to termíny splátok, termín prvej a poslednej splátky. Ako vyplýva zo spisu, tieto listiny mala žalobkyňa k dispozícii, ktorých kópie pripojila k žalobe.

38. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3 Cdo 146/2017 z 22.02.2018 a 3Cdo 56/2018 zo 17.04.2018, v ktorých bola riešená predmetná právna otázka a Najvyšší súd SR ustálil, že vychádzajúc z účelu Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS „zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z.z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky. Treba však uviesť, že zákonom z 12. októbra 2017 č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, došlo k zmene (medziiným) ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z.z. v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 1. mája 2018 slová „a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahrádzajú slovami „frekvenciu splátok a“. V dôvodovej správe k tomuto zákonu sa uvádza, že vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnuté so zreteľom na závery vyjadrené v rozsudku. Od uvedeného dňa sa teda legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo - podľa názoru vec prejednávajúceho senátu najvyššieho súdu - možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom. Eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok

a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu možno dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje“.

39. Za nie bez významu je tiež potrebné uviesť, že pokiaľ i poskytnutý úver bol žalovaným nazvaný ako revolvingový úver, ktorý sa čerpá priebežne, v skutočnosti bol žalobkyni poskytnutý úver jednorázovo na jej účet v banke, pričom i v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi bol uvedený dátum splatnosti prvej a poslednej splátky úveru, čo pri revolvingovom úvere nie je možné, nakoľko revolvingový úver sa poskytuje na dobu neurčitú a dátum poslednej splátky nemožno vopred určiť pri podpise zmluvy.

40. Ako bolo vyššie uvedené, žalobcovi zo zmluvného záväzku, zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, z dôvodu neprijateľných zmluvných podmienok, t.j. neplatných v časti: neprimeranej výšky ročnej úrokovej sadzby, dohody o poskytnutí služby a nesprávneho výpočtu RPMN, ktoré mali za následok fikciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru v zmysle § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch, patrila len reálne poskytnutá istina spotrebiteľského úveru v sume 1.021,40 €. Žalobkyňa uhradila v splátkach 2.452,32 €, ktorým plnením na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie bez právneho dôvodu v celkovej sume vo výške 1.430,92 €, ktoré prijímal na svoj účet v splátkach počnúc splátkou uhradenou 21.01.2015 do poslednej splátky uhradenej žalobkyňou 20.10.2016. Žalovaný sa porušením svojich povinností pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere bezdôvodne obohatil na úkor žalobkyne.

41. Podľa § 451 OZ - (1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. (2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

42. Podľa § 456 OZ - Predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

43. Podľa § 458 ods. 1, prvá veta OZ - (1) Musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením.

44. Žalovaný v časti istiny v sume 477,24 € vzniesol námietku premlčania, nakoľko táto suma bola uhradená žalobkyňou viac ako dva roky pred podaním žaloby na súd.

45. Podľa § 100 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len OZ) - (1) Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. (2) Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka. (3) Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

46. Podľa § 107 ods. 1, 2 OZ - (1) Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. (2) Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

47. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Uplatnenie námietky premlčania spôsobuje zánik súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho súd premlčané právo nemôže priznať. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práva im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania, a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať u

súdu svojho práva. Dôvodné vznesenie námietky premlčania v občianskom súdnom konaní má totiž za následok, že súd nemôže oprávnenej osobe právo (nárok) priznať (§ 100 ods. 1 tretia veta Občianskeho zákonníka).

Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil (subjektívna premlčacia doba § 107 ods. 1 OZ). Počiatok subjektívnej premlčacej doby práva na vydanie bezdôvodného obohatenia teda zahŕňa jednotu skutočnej vedomosti oprávneného o existencii bezdôvodného obohatenia na jeho úkor a o povinnom, ktorý sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Základným predpokladom behu subjektívnej premlčacej doby je teda skutočnosť, že na strane povinného bezdôvodné obohatenie skutočne vzniklo. Predpoklad existencie bezdôvodného obohatenia je rozhodný aj pre posúdenie behu objektívnej premlčacej doby (§ 107 ods. 2 OZ) nakoľko sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia najneskôr premlčí za tri roky/resp. desať rokov odo dňa kedy k nemu došlo. Dôvodom prečo v prípade zmluvy o spotrebiteľskom úvere prichádza k bezdôvodnému obohateniu na strane poskytovateľa úveru je výlučne to, že zákon o spotrebiteľských úveroch upravuje v presne špecifikovaných prípadoch vymedzených v ustanovení § 11, fikciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru bez toho, aby spotrebiteľ vedel, že na zmluvu o úvere sa vzťahuje táto fikcia. V prípade, ak spotrebiteľ informáciu o uplatnení fikcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti na zmluvu o úvere nemá, jeho skutočná vedomosť sa obmedzuje len na vedomosť o existencii zmluvy o úvere s dohodnutými zmluvnými podmienkami, ktoré by mali byť dodržané, predovšetkým splácať splátky v presne určenej výške a lehotách na účet veriteľa.

48. Žalobkyňa sa o porušení povinností žalovaného ako poskytovateľa úveru, majúcich za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bezpoplatkový dozvedela až v rámci konzultácie s právnou zástupkyňou v prejednávanej veci, t.j. vychádzajúc z udeleného plnomocenstva dňa 21.08.2017, po tom, čo žalovanému už v októbri 2016 v celom rozsahu riadne a včas zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere (reálne poskytnutom vo výške 1.021,40 €) plnila celkovú sumu 2.452,32 €. Žaloba na vydanie bezdôvodného obohatenia bola Okresným súdom v Banskej Bystrici prijatá 20.09.2017.

Subjektívna dvojročná premlčacia doba začala u žalobkyni plynúť dňom, keď sa skutočne dozvedela skutkové okolnosti, z ktorých možno zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie vyvodit', mala k dispozícii údaje, ktoré jej umožňovali podať žalobu na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t.j. nadobudla vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia dňa 21.08.2017 a uplynula by 21.08.2019.

Objektívna premlčacia doba začala plynúť odo dňa, keď žalovaný prvý krát prijal plnenie prevyšujúce reálne poskytnutý úver 1.021,40 €, t.j. od splatnosti 15 splátky splatnej 16.01.2015, uhradenej žalobkyňou dňa 21.01.2015 ($15 \times 68,12 \text{ €} = 1.021,80 \text{ €} - 1.021,40 = 0,40 \text{ €}$) bez ohľadu na to, či v jednotlivých splátkach boli hradené aj úroky a iné poplatky a uplynula by pri trojročnej premlčacej dobe 21.01.2018 a vzhľadom na skutočnosť, že zo strany žalovaného došlo v dôsledku porušenia povinností vyplývajúcich zo zákona o spotrebiteľskom úvere, majúcich za následok fikciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, v desaťročnej premlčacej dobe dňa 21.01.2025.

49. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd vyhodnotil vznesenú námietku premlčania žalovaným ako nedôvodnú. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia žalobkyňa uplatnila včas.

50. Na základe zisteného skutkového stavu a právneho posúdenia súd dospel k záveru, že žalobkyňa uplatnený nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia preukázala čo do dôvodu a výšky, preto žalobe vyhovel a žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 1.430,92 € zaviazal.

51. Žalobkyňa uplatnila spolu s istinou aj úrok z omeškania vo výške 5% ročne z uplatnenej sumy od 20.10.2016 do zaplatenia, t.j. od splatnosti poslednej splátky úveru.

52. Podľa § 517 ods. 1, 2 OZ - (1) Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. (2) Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

53. Podľa § 563 OZ - Ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

54. K omeškaniu s plnením peňažného dlhu dochádza uplynutím splatnosti a právo veriteľa požadovať úroky z omeškania vzniká, akonáhle došlo k omeškaniu dlžníka (§ 517 OZ). Vzhľadom na to, že pre nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je splatnosť stanovená, je potrebné vychádzať z § 563 Občianskeho zákonníka. Splatnosť podľa tohto ustanovenia nastáva nasledujúci deň po dni, keď bol dlžník vyzvaný na plnenie. Žalobkyňa pred podaním žaloby žalovaného na plnenie nevyzvala. Podanie žaloby na zaplatenie pohľadávky je kvalifikovanou žiadosťou veriteľa o plnenie. Žalovaný sa o uplatnenom nároku, podanej žalobe dozvedel dňa 25.10.2017 (doručenie platobného rozkazu spolu so žalobou a prílohami, č.l. 60). Odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby súd vyvodil začiatok omeškania žalovaného, t.j. odo dňa 26.10.2017 vo výške 5% ročne v súlade s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z. zo sumy bezdôvodného obohatenia 1.430,92 € do zaplatenia a vo zvyšku úroku z omeškania od 20.10.2016 do 25.10.2017 vyčíslený v sume 72,72 € žalobu zamietol.

55. V rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, rozhodne súd aj bez návrhu o nároku na náhradu trov konania (§ 262 ods. 1 CSP). Žalobkyňa mala v konaní úspech v rozsahu 97,74% (uplatnená istina spolu s úrokom z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku 1.542,45 € - priznaná istina spolu s úrokom z omeškania 1.469,73 €) a žalovaný v rozsahu 2,26%, preto má žalobkyňa nárok na náhradu trov konania v rozsahu 95%. O tomto nároku súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. O výške náhrady trov bude v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za

následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (z.č. 233/1995 Z.z.)